

اما همیشه، اسلام و مسلمین از آخوند درباری لطمه دیده است!، همواره سلاطین این لباس را بر تن معدودی مزدور دین فروش کرده تا مردم را فریفته و از سلاح دین علیه دین بهره جویند لیکن نهاد روحانیت پاک و منزه و مستقل از خزانه دربار به پشتوانه ملت و صبر و قناعت استوار مانده است.

از آخوند درباری تا روحانیت درباری!

تاریخ هزار و چهارصد ساله روحانیت شیعه سراسر افتخار و مبارزه است، از پیامبر عظیم المشان اسلام (ص) که مبلغان دین مبین اسلام را به اقصی نقاط جزیره العرب گسیل می داشت تا ائمه هدی علیهم السلام، از دانشگاه باقر العلوم تا مکتب امام صادق علیهما السلام، از سید رضی و سید مرتضی تا شیخ طوسی و شیخ مفید، از کلینی تا میرزای نائینی و سید ابوالحسن اصفهانی، از میرزای شیرازی تا خمینی و منتظری، همه سرود استقلال و آزادی سر داده اند. کدام سلطان جائز است که بر عالمی سلطه داشته باشد؟ کدام عالم است که دستی به سوی ظالم دراز کرده باشد؟ اگر خورشید را بر دستی و ماه را بر دست دگرشان نشانند، دست از دعوت خویش برندارند. حکام و سلاطین آرزوی معامله و خرید روحانی واقعی را به گور برده اند.

اما همیشه، اسلام و مسلمین از آخوند درباری لطمه دیده است!، همواره سلاطین این لباس را بر تن معدودی مزدور دین فروش کرده تا مردم را فریفته و از سلاح دین علیه دین بهره جویند لیکن نهاد روحانیت پاک و منزه و مستقل از خزانه دربار به پشتوانه ملت و صبر و قناعت استوار مانده است.

همیشه از انگشت شمار آخوند درباری که بنام شاه و سلطان خطبه خوانده اند و به دستبوسی و پابوسی اعلیحضرت شرفیاب شده اند، نالیده ایم. و همین انگشت شمار دین فروشان - در کسوت قاضی المقضات (شریح قاضی) - به خارجی بودن، محارب بودن و مهدور المدم بودن پسر پیامبر - حسین ابن علی علیه السلام - فتوی داده اند!

از همان ابتدا هم، سلاطین جور بر آن بودند تا نهاد روحانیت درباری را بنا نهند، سفره گسترده بنی امیه از لقمه حرام، دین فروشان را به منبر رسول خدا (ص) می فرستاد تا سب علی (ع) گویند! اما باز مردم روحانیت اصیل را از آخوند درباری تمیز می دادند، وهابیت امروز، گسترده ترین نهاد روحانیت درباری را در اختیار دارد، او در تمامی بلاد و کشورها، در تمام مصلی های جمعه و جماعات تا روستاهای کوچک و مساجد دورافتاده، آخوندی جیره خوار دارد که همه از خوان گسترده ملک ارتزاق می کنند، ما باید مراقب باشیم تا روحانیت شیعه به بلای روحانیت وهابی مبتلا نشود، باید هوشیار بود تا روحانیت شیعه مستقل از حکومت بماند، نکند عالم ما برای امرار معاش دست به سوی حاکمان دراز کند! که فرمود: " زاهد که درم گرفت و دینار زاهد تر از او برو بدست آر " باید اقتصاد حوزه مستقل از حکومت باشد و هیچ آخوندی در هیچ مسجد و مصلی دستش به سوی حکومت دراز نباشد، یکی از راه های تشخیص آخوند درباری از روحانی آزاده ممر درآمد اوست! این مهم بر عهده تک تک آحاد امت اسلام است تا روحانی شیعه را تأمین نمایند و او را از لقمه حرام مصون بدارند، آخوندی که نمک حکومت را خورد، دیگر صدایش در نمی آید.

می گویند: خلیفه عباسی عالمی بلند مرتبه را با دارالمخلافه دعوت کرد و از او خواست تا مقام عالی قاضی المقضاتی را بپذیرد، عالم شدیداً استنکاف نمود، وزیر در گوش خلیفه گفت: " امیر المومنین این مسئله را به بعد از ناهار موکول فرمایند " بعد از صرف طعام، خلیفه پیشنهاد خود را تکرار کرد، در کمال ناباوری، عالم پذیرفت! خلیفه از وزیر پرسید: " چه شد که او قبل از طعام پیشنهاد مرا رد کرد و پس از طعام اجابت نمود؟ " وزیر به شوخی گفت: " این اثر لقمه حرام توست! " آری آخوندی که از لقمه سلطان تناول کند، چگونه می تواند فرمان سلطان نبرد؟

3/12/1388 دکتر مهدی خزعلی